

вання; 9) необґрунтована комерціалізація обігу супл. благ як прямими, так і побічними способами; 10) фінансово-екон., орг.-упр., наук., кадрова та інша незабезпеченість практ. реалізації положень норм.-правового акта чи його проекту; 11) фінансово необґрунтоване крайньою необхідністю збільшення розміру зовнішньодерж. грошових зобов'язань; 12) невизначеність об'єктно-предметного та суб'єктного складу правовідн., умов і підстав їх виникнення, зміни чи припинення; 13) невизначеність, надширока дискретність, розбалансованість інтересів суб'єктів правовідн., їх прав та обов'язків; 14) недоліки, пов'язані із встановленням юр. відп-ті, порядку її реалізації (її відсутність, конкуренція видів, необґрунтовані вид, межі покарань, підстави для звільнення від відп-ті тощо); 15) недоліки формально-логічного, лінгвістичного та юридико-технічного характеру (наявність логічних помилок, колізійність, невідповідання велика кількість бланкетних норм, необґрунтоване використання оціночних та погано визначених понять типу «у разі необхідності», «вжити усіх можливих заходів», «всебічно сприяти», «докладати зусиль» тощо).

© Ю. Орлов, 2017

КРИМІНОЛОГІЧНА ІНФОРМАЦІЯ

Сукупність відомостей про злоч-ть, чинники які її детермінують, особистість злочинця, шляхи і заходи протидії злоч-ті, про д-ть правоох. органів та ін. суб'єктів запобіжної д-ті.

До кримін. інформації висувається ряд вимог:

- повнота та всебічність – означає, що явище, яке вивчається, повинно бути охарактеризоване з усіх боків у визначених просторово-часових межах. Недотримання цього правила призводить до викривленого уявлення та є підґрунтам помилкових висновків та рекомендацій;
- точність – характеризує ступінь деталізації інформації, адекватне відображення її оригіналу;
- достовірність – об'єктивно вірне відображення того чи іншого явища, яке свідчить, що злоч-ть існує внаслідок дії як суб'єктивних, так і об'єктивних причин;
- оптимальність – означає, що в ній міститься така кількість відомостей, які дають можливість отримати правильне уявлення про стан злоч-ті і пов'язані з нею явища, розібратися у суті проблеми і прийняти раціональне рішення;
- співставимість (стабільність) – полягає у зборі типових відомостей за єдиною програмою, що протягом однакових періодів часу дозволяє їх класифікувати, порівнювати, робити обґрунтовані висновки;
- своєчасність (оперативність) – полягає у швидкому отриманні, обробці й використанні відомостей для практ. потреб;
- доступність – означає відкритість її для суспільства, можливість публікації в ЗМІ з метою недопущення схожих ситуацій в майбутньому.

Джерелами кримін. інформації є: 1) стат. звітність про злоч-ть та результати боротьби з нею; 2) результати наук. кримін. досліджень.

Розрізняють такі види кримін. інформації.

За прав. значенням інформація поділяється на офіційну і неофіційну. Офіційною є така інформація, яка надається держ. органами, гром. організаціями і оформлена за встановленими правилами. Вона, в свою чер-

гу, поділяється на: норм.-прав. (закони, кодекси, постанови, накази, розпорядження тощо); звітну (офіційна держ. та відомча звітність); проц. (крим. провадження, вироки та ухвали судових органів); оперативно-служб. (справи оперативних перевірок, док-ти оперативно-розшукової д-ті); довідкову (карточки, аналітичні довідки тощо); методичну (огляди, методичні рекомендації); орг.-служб. (перспективні та поточні плани, типові плани проведення операцій, схеми розташування сил та засобів тощо).

Неофіційна – це така інформація, яка надходить від окремих осіб і містить суб'єктивні погляди на кримін. значимі питання.

За змістом кримін. інформація поділяється на стат., оперативну та допоміжного характеру.

Стат. інформація – це матеріали офіційної держ. статистики про стан злоч-ті, боротьби з нею і результати роботи правоох. органів. У встановлені терміни і за єдиною програмою вона направляється до вищестоячих органів держ. вик. влади для використання та застосування.

До оперативної інформації відносяться відомості про поточний стан криміноген. обстановки і вживані заходи для її оздоровлення (щодові операцівні зведення про вчинені злочини та інші правопорушення, цільові повідомлення у вищестоячі відомства про вчинення особливо тяжких злочинів, відомості про стан правопорядку, які направляються у держ. установи).

Під інформацією допоміжного характеру розуміються відомості про соц.-екон. характеристику об'єкта кримін. вивчення (регіон, галузь народного господарства), які впливають на злоч-ть.

© М. Фіалка, 2017

Кримінологічний моніторинг ефективності правового регулювання

Здійснювана на постійній основі системна д-ть щодо наук. обґрунтованого визначення кримін. інформації прогностичного спрямування у сфері прав. детермінації злоч-ті, а також її збирання, аналізу, узагальнення та оцінки з метою підвищення еф-ті прав. регулювання як складової соц.-прав. механізму протидії злоч-ті. Даний вид моніторингу є елементом соц.-прав. механізму системи протидії злоч-ті, функціонування якого структ. відповідає упр. сегменту вказаної системи та покликане забезпечити її адаптивність до вимог динамічності сусп. перетворень, в тому числі й криміноген. ситуації, через безперервне постачання адміністраторів спец.-кримін. превенції вчасною, повною та належною, обробленою й оціненою з наук. точки зору інформацією про виникнення, зміну чи припинення відтворення прав. факторів злоч-ті.

Об'єктом кримін. моніторингу еф-ті прав. регулювання є прав. регулювання загалом, як держ.-владне упорядкування сусп. відносин прав. засобами. Це – блок соц.-прав. явищ і процесів, які відбуваються у визначених норм.-прав. актами формах, межах та спрямовані на усунення (мінімізацію) сусп. протиріч, задоволення потреб, запитів населення в регламентації існуючих соц. практик, створення умов для конструктивного розвитку, а також виникнення й розвиток нових їх різновидів. Специфіка об'єкту кримін. моніторингу еф-ті прав. регулювання дозволяє віднести його до однієї з форм внутр. контролю з боку держави до результативності розро-